

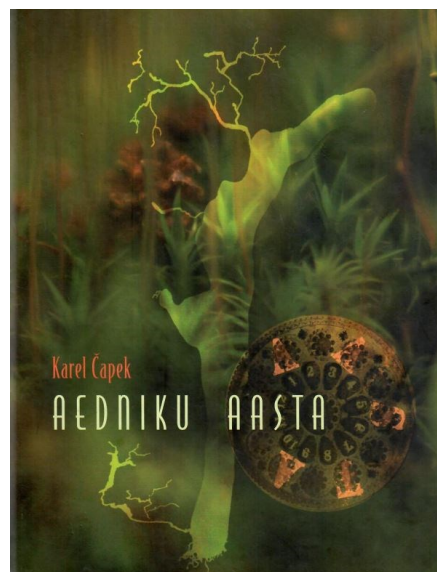
Aedniku aasta

9. jaanuaril möödus 130 aastat tšehhi kirjaniku Karel Čapeki sünnist. Tema sulest on ilmunud mitmeid erinevaid krimijutte, näidendeid, muinasjutte, religioosse taustaga jutte jne. Aianduskooli õpilastele ja töötajatele peaks tema teostest huvi pakkuma „Aedniku aasta“, kus kirjanik humoorikas võtmes annab ülevaate aedniku tegemistest 12 kuu jooksul. Alustab ta oma raamatut aga sellest, kuidas aednik üldse sünnib. „Kõigi eelduste vastaselt ei võrsu aednik seemnest, pistikust, sibulast, mugulast ega pookoksast, vaid tekib keskkonna ja looduslike tingimuste mõjul kogemustest.“ Ta lisab: „Kui inimene on õitsvas nooruseas, arvab ta, et lilled on midagi säärast, mida kantakse nõõpaugus või kingitakse tütarlastele; tal ei ole õrna aimugi sellest, et lilled on midagi säärast, mis elavad ületalve, nõuavad mulla kobestamist ja väetamist ja kastmist ja ümberistutamist ja tagasilõikamist ja pügamist ja sidumist ning umbrohist ja viljadest ja kuivanud lehtedest ja täidest ja jahukastest väetamist.“

Kuigi aasta esimene kuu tundub nii aedniku kui ka taimede jaoks rahulik olevat, pole see tegelikult kaugeltki nii.

„Isegi jaanuar ei lase aednikul käed rüpes istuda. See on tõepoolest nii, sest jaanuarikuus on aedniku peamiseks tegevuseks ilma eest hoolitsemine. Ilmaga on nimelt iseäralik lugu. Ilmaga on ilmast ilma midagi korrast ära. Ilm kaldub ühtelugu küll ühte, küll teise äärmusse. Temperatuur ei vasta iialgi saja aasta keskmisele: ikka on ta kas viis pügalat madalam või siis viis pügalat kõrgem. Kui ei ole liiga kuiv, siis on kindlasti liiga märg. Kui isegi need inimesed, kellel muidu ilmaga mingit pistmist pole, leiavad nii palju põhjusi tema üle nuriseda, mis siis veel aednikust rääkida! Kui lund on vähe, toriseb aednik täie õigusega, et seda peaks rohkem olema; kui lund on palju, avaldab ta tõsist kartust, et see murrab ära okaspuude ja alpi rooside oksad. Kui lund üldse pole, ahastab ta, et paljaskülm võib hukatust tuua; kui läheb sulale, neab ta sellega kaasnevaid hulle tuuli, mis oma jultunud kombel tuhuvad kuuseoksad ja muu katematerjali mööda aeda laiali ning murravad viimati veel – tont võtaks! – mõne puu katki.

Kõige hullem on aednikule paljas külm. Siis muutub maapind kuivaks ja kõvaks

„Aedniku aasta“ uusim väljaanne

nagu luu, iga päev ja iga öö külmetab aina sügavamalt. Aednik mõtleb juurekestele, mis külmetavad surnud ja kivi-kaledas mullas, üdini tungiva vinge ja jäise tuule käes värisevatele oksakestele ning lõdisevatele pungakestele, millesse taim sügisel kogu oma varanatu-kese pakkis.“

Liisi Kont, kutseõpetaja

Mis tehtud ...

- 11.12 Jõululaat
- 11.12 Jõulupidu
- 16.12–4.1 Õpilaste koolivaheaeg
- 6.1 Õppetöö algus

... mis teoksil

- 28.1 Loodusteemaline mälumäng
- 4.–7.2 Aasta õpilase ja töötaja valimised
- 10.–14.2 Sõbrapäeva nädal
- 13.2 Haridusmess Intellektika 2020
- 21.2 Eesti Vabariigi aastapäeva aktus
- 21.2 Keskkonnakaitse eriala lõpuaktus

Kevadised õitsejad kasvuhoones

Meie kasvuhoones on müügil imelised kevadlilled. Pane lilled vaasi või potiga aknalauale ja too kevad tuppa.

Kasvuhoone on avatud tööpäeviti kell 8–16.

Fotod: M. Kruusamäe

TÄNASES LEHES: Tööintervjuu paksu metsa pargis! Populaarsematest koolitustest! Detsembrikuised seiklusmängud! Eestlane ja kreeklane Austrias viinapuid lõikamas! Sõpruseteradest! Kollektiivne tööõnn! ... ja palju muud huvitavat!!!

Räpina Aianduskool otsib taas sõpru!

Nii nagu eelnevatel aastatel, toob ka saabunud aasta meile taas uue taimeprojekti, mille nimeks on "Sõprusera". Osalema on oodatud haridusasutuste suuremad ja väiksemad rühmad/grupid koos juhendajatega. Sel aastal saab osaleda kuni 300 rühma.

Projektitaimedeks on aedhernes ja lillhernes. Projekti käigus külvame seemneid, hooldame ja vaatleme kasvavaid taimi ning lõpuks muidugi maitseme enda kasvatatud tervislikku saaki ja imetleme õisi! Lisaks taimede kasvatamisele ootavad ees iganädalased huvitavad viktoriiniküsimused, nädala nipp, mitmed konkursid ja võistlused.

Lisaks on kõik osalejad oodatud pidama projektipäevikut – foto- ja/või videoblogi. Ägedamad konkursitööd ja aktiivsemad osalejad saavad tunnustatud ja autasustatud!

Aktiivsed projekti tegevused saavad alguse 14. veebruaril. Ühine hernetaimede kasvatamine kestab 24. maini 2020.

Projektile panevad õla alla Räpina Aianduskool, Eesti Taimakasvatuse Instituut, Horticom OÜ ja Matogard OÜ.

Targaks tarkuseraaga!
Sõbraks sõpruseraaga!

Katrin Uurman, haridustehnoloog

Tähtsad kuupäevad

- Registreerimine projektis osalemiseks algab 20. jaanuaril ja kestab 31. jaanuarini või kuni 300 rühma täitumiseni.
- Töökomplektid saadetakse osalejatele postiga veebruarikuu esimesel nädalal.
- Projekti koduleht avaneb sõbapäeval, 14. veebruaril.
- Projekti tegevused algavad 14. veebruaril ja kestavad 24. maini.

Kuidas kollektiivselt õnne leida?

Kui õpilased juba jõuluvahel olid, siis õpetajatel seisis veel ees üks töö- nädal. Ehk küll mitte päris tavaline töö- nädal. Nüüd oli kord õpetajatel ja teistel kooli töötajatel õpilase rolli astuda ja ennast harida. Mis teemadel meid siis hariti ja kes meid haris? Põhi- line teema, mille kohta meile sellel päeval tarkusi jagati, oli tööõnn, ehk kuidas oma töökohta ja tööelu pare- maks muuta. Meie õpetajaks oli tööõnne spetsialist Tiina Saar- Veelmaa.

Nüüd küsimus, mida inimesed on läbi aegade küsinud: „Kas on olemas selline asi nagu õnne valem?“ Tuleb välja, et võib täitsa isegi olla. Millest see valem siis koosneda võiks? Nagu ikka, siis igas valemis on mitmeid muutujaid ja iga valemi puhul tuleb soovitud või oodatud vastus selline, nagu algand- med ja muutujad sellel tulla võimalda- vad. Kolm muutujat õnne valemis on piltlikult süda, mammut ja ise. Kui need lahti harutada, siis süda tähendab seda, et ta- han teha tööd, mis muudab maailma pare- maks ja kus saan kohe tagasisidet. Mammut tähendab seda, et mi- nu tööst jääks nähtav ja ajas püsiv jälg. Ja viimane osa

sellest valemist, ehk ise põhineb sellel, et tahan olla 102% mina ise koos oma tugevuste, nõrkuste ja unistustega. Kui need asjad on enda jaoks läbi mõeldud ja töökoht seda pakub, siis suure töö- näosusega tunneb töötaja oma tööko- has end õnnelikuna. Nagu juba eos võiks arvata, siis selleks, et inimesed oma töökohtas oleks õnnelikud, peavad nad tegema tööd, mis teeb neid õnneli- kuks. Probleemid, mis inimesi õnne- tuks muudavad tuleks eelisjärjekorras lahendada.

Selliseid nõuandeid, mis esmapilgul tunduvad loogilised ja enesestmõiste- tavad, kuid mille peale ehk ise kohe ei tule, saime me koolituse jooksul päris palju.

Õppepäeva lõpus toimus arutelu tee- mal, mis peaks meie koolis paremini olema, mis on hästi ja mida eelisjärje- korras lahendada. Koolitusel osalenu- test moodustasime rühmad ja tegime tööd ka gruppides. Töö käigus saime ülevaate sellest, mida teised koolielust praegu mõtleavad ja millest puudust tunnevad. Grupitöö on hea viis inimesi ühendada ja läbi selle ka töökeskkon- da kodusemaks ja mõnusamaks muu- ta.

Kokkuvõttes oli huvitav koolitus, mil- lest tulevikus on kindlasti kasu kõigile.

Magage ja hingake, et oma täit potent- siaali kasutada!

Kaarel Pent, kutseõpetaja

Lisalugemist võib leida raamatust

Kevadet avastamas

Kuldlakk – Erysimum cheiry

Tavaliselt õitseb aprillis-mais. Pildis- tatud 8.1.2020 Räpina Aianduskooli kasvuhoone tagusel taimeplatsil.

Harilik sinilill – Hepatica nobilis

Pildistatud 10.1.2020 koduaias Tartu- maal Reolas.

Merike Aomets, kutseõpetaja

Rütmikas jõulupidu ööklubis

Ühel tuulisel, 11. detsembrikuu õhtul kogunes aianduskooli rahvas ööklubis- se Võhandu, et pidada maha meeleolu- kas jõulupidu. Peoliste nälgjatunde kus- tutamiseks oli klubi baarilett lookas hea ja paremaga. Peo avasõnad ütles õpilasesinduse president Aivar Jaanus.

Jõulupaki lunastamiseks oli igal kursu- sel ettevalmistatud väike kava. Avaetteaste tegi aednike kursus mui- nasjutulise näidendiga „Paksu metsa pagar“. Järgmiseks luges teise kursuse florist Tuuli Geetsia enda kirjutatud jõululuuletuse. Nooremaednikud ülla- tasid aga väga armsa lauluga. Nimelt esitasid nad omas võtmes laulu „Aisakell“. Maastikuehitajate etteaste oli hoogsalt tantsuline. Aianduskooli töötajad aga näitasid oma õrnamat poolt, lauldes nunnut kiisulaulu.☺ See etteaste sulatas küll kõigi südamed. Muidugi ei puudunud peolt ka Säravad Staarid. Nagu teada, siis Staarid ennast tagasi juba ei hoi- tulid ja ründasid sõna otseses mõttes Võhandu ööklubi tantsuplatsi. Vätkuivaid sääri ja lehvi- vaid juukseid jagus igasse ilmakaarde.

Õhtu vältel sai hoogsalt jalga keeruta-

Jõulupeolised Maarja, Kristi, Katre ja Aivar

da hea muusika, tossu ja valgus-show saatel. Tantsulist meelt lahutasid DJ-d Kristel ja Karl Jürgen, pakkudes muusi- kat igale maitsele ja vanusele. Peo lõ- pusõnad ütles Liisi Kont, kes tänas võõ- rustajaid ja peolisi.

Kokkuvõttes oli pidu meeleolukas, täis

nalja, tantsu ja üllatusi. Aitäh kõigile, kes peol osalesid ja kes aitasid üritust korraldada. Kohtumiseni juba järgmisel jõulupeol!

PS. Jõulud pole enam kaugel.☺

Karl Jürgen Porro ja Kristel Jõesoo,
FL18-42-K

Foto: K. Üleoja

Tööintervjuu paksu metsa pagaris

Seitsme maa ja mere taga Paksu Metsa sees elas päkapikk, kes küpsetas maits- vaid saiu. Üks sai maksis kolm hästi pik- ka paid. Selle tõttu oli päkapikul väga palju kliente ning kiillas pealagi. Päka- pikk sai nii palju paisid, et tema juuksed kulusid ära. Enda kiillaspea varjamiseks kandis ta peas ilusat punast mütsi, mille ta pai saamiseks alati ära võttis.

Paksus Metsas käis palju rahvast maits- vaid saiu ostmas. Rahvast oli nii palju, et kõigile saia ei jätkunud. Päkapiku jaoks olid need kõik saamata jäänud paid. Päkapikule tuli mõte, et ta palkab enda- le abilise, aga ta ei teadnud, kes oleks nõus paide eest tööd tegema. Ta kirju- tas valmis töökuulutuse: „Pagar otsib abilist, eelnev töökogemus pole tähtis, väljaõpe kohapeal. Töö tasuks on paid. Paide pikkus ja arv kokkuleppel. Huvita- tutel palun ilmuda Paksu Metsa pagaris- se.“

Päkapikk riputas kuulutuse suure lagen- diku keskel asetseva kuusepuu külge ning tegi ka Facebooki postituse. Juba varsti sai ta ühe laigi ning järgmisel päe- val oli ta ukse taga kass. Päkapikk tegi

kassiga tööintervjuu, kus ta uuris eelne- va töökogemuse, motivatsiooni ning palgasoovi kohta. Kassil töökogemus puudus, motivatsiooni kah ei olnud, kuid soovis saada ühe saia eest seitse hästi pikka paid. Päkapikk viskas kassi pagaritöökojast välja.

Järgmisena tuli kohale koer. Koeral oli varasem töökogemus seente korjamise alal. Motivatsiooni oli koeral ka väga palju, aga ta ei öelnud mille jaoks. Töö- tasust rääkides tahtis koer samuti tüki- tasu – üks keskmine pai ja soe kiitus saia kohta. Päkapikk polnud nõus kiitust jagama ning käskis koeral metsa minna. Koer läks ja jätkas seente korjamist.

Mitu päeva ei tulnud kedagi. Siis tuli uksele tigu, kes soovis pagari abiliseks saada. Ta rääkis päkapikule, et tal on kogemusi glasuuritud saiakeste valmis- tamisel ning on väga motiveeritud saia- kes küpsetama. Töötasuks soovis ta saada seitse väikest paid päevas talla alla. Päkapikk vaatas teo limast keha, kirtsutas nina ja ütles, et tema limast tigu ei paita ja käskis teol koju minna. Tigu tõmbas ennast enda koja sisse

kokku ja ei läinudki ära.

Peale kolme nädalat tuli päkapiku ukse taha üks mustade hõredate juustega roheline kortsus Goblin. Goblin, kelle nimi oli Sööda, oli varem teinud soos mudakooke, kuid soovis nüüd küpseta- da midagi, mida inimesed ka sööks. Pal- gaks soovis ta ühte pikka paid päevas. Kui päkapikk uuris, miks Sööda rohkem paisid ei taha ütles Sööda, et talle pole kunagi paid tehtud ja üks pai päevas oleks justkui tema unistuste täitumine. Päkapikk võttis Sööda tööle.

Sööda tegi tublisti tööd ja küpsetas pal- ju maitsvaid saiu. Päkapikk sai nüüd müüa rohkem saiu ning ta sai nii palju paisid, et ta peanahk hakkas läikima. Peale tööpäeva sai ka Sööda ühe pika pai. Sööda oli väga õnnelik, et ta iga päev pai saab. Päkapikk oli väga rahul.

Muinasjutu autor Priit Kaasik

Osalesid: Priit Kaasik, Arje Dubrovens- ki, Kristi Umbleja, Kaia Üleoja, Maija- Liisa Aasna, Liis-Marielle Kokmann, Ana- bel Palm, Katre Nool

Austrias viinapuid lõikamas

Möödunud aasta lõpus võtsin osa rahvusvahelisest viinapuude lõikamise koolitusest, mis toimus väikeses Austria linnas Kremsis. Seal paikneb iga puuviljanduse õpetaja unistus – Wein- und Obstbauschule ehk siis eesti keelde tõlgituna veini- ja puuviljanduskool. Koolitusnädala alguses tundsin hinges magusat ärevust, sest võõras keeles tuli selgeks saada täiesti uus teema.

Esimese hooga ei ole Eesti ja Kesk-Euroopa viinapuude hoolduslõikuses sarnasusi võimalik nimetada. Seoses katmise vajadusele lõikame meie oma taimi hoopis teisiti kui nemad. Siiski tundus ahvatlev minna uurima, millised on nende viinapuude kasvatamise tõekspidamised ning tagasi tulles proovida, kas ka meil oleks võimalik neid teadmisi rakendada. Kliima soojenemine annab endast järjest enam märku ja kahtlustan, et varsti pole ka meil enam taimede katmine niivõrd oluline kuni seni. See muidugi oleneb kasvatavast sordist.

Koolitus sai alguse nagu üks klassikaline anekdoot – eestlane, kreeklane ja austerlased ... hakkasid viinapuid lõikama. Sest tõesti, kuigi välja kuulutati rahvusvaheline koolitus, oli rahvusvahelisi osalejaid ainult kaks. Mina Eestist ja Austria koolis vahetusõpilasena õpiv kreeklane Achillesas.

Kuna õpitud sai nii üht koma teist ning kõiki mõtteid ja teadmisi kirja panna ei jõuagi, kiirustan kohe lõpu juurde. Külastasime kokku kolme erinevat viina-

Koolituse läbinud viinapuudelõikajad

marjakasvatajat ning kõik kolm lõikasid viinapuid oma põhimõtete järgi. Ja ma arvan, et see oli üks suuremaid õppimise kohti. Kõik nad peavad tähtsaks seda, et taim oleks terve, pika elueaga ning kannaks saaki. Kõik nad lähenevad lõikamisele erinevalt, kuid ometi saagita ei jää neist keegi. Olen alati taimede juures tähtsaks pidanud toitainete voolu, kuid koolitusel sai toitainete liikumine ehk *sap flow* meie põhimõisteks – tekitades taimele suuri haavu, saab takistatud toitainete loomulik liikumine.

Kui meil on probleemiks vastupidavus talvekülmadele, siis austerlased maadlevad hoopis põuaperioodide ning seenhaigustega.

Iga korraliku istandiku juurde kuulub ka veinikelder, kus kasvatatud saak vei-

niks pressitakse. Jumal tänatud, et aasta tagasi käisin sõbrannaga veinikoolitusel ja tänu sellele ei paistnudki üle pokaaliserva veini luristav austerlane mulle matsina, vaid teadsin, et nii valge veini proovimine käibki. ☺ Veini degusteerimine nende jaoks on muidugi midagi sellist, millest ei oskagi kohe ühtegi tarka sõna kirjutada – veini- ja puuviljanduse koolis on lausa eraldi klass, kus õpetatakse veinide degusteerimist.

Austrias ei ole viinapuu lihtsalt taim, mida keegi on otsustanud oma koduaias kasvatada. Austrias on viinapuude kasvatamine traditsioon, see on eluviis, mida on viljeetud põlvest põlve ning millega jätkamine on iga järeltuliva põlve auasi.

Liisi Kont, kutseõpetaja

Viinapuude kasvatamine terrassidel

Aastalõpu ühised tegemised

Lõppenud aastal enne jõulusid oli aianduskooli kõigil töötajatel võimalus osa võtta toredast seiklusemängust. Matka-juht OÜ eestvedamisel toimus 19. detsembril meeskondlik mäng koolimaja ümbruses. Loosiga moodustati neli võistkonda. Tore, et võistkondadesse sattusid ka sellised inimesed, kes tavaliselt koolimajas omavahel pigem harva kokku puutuvad. Seiklusemäng oli selliselt üles ehitatud, et võistlusala läbimiseks pidi kogu meeskond end proovile panema. Ja see tekitas palju elevust, sest oli ju viimaseks võistlusala laeka otsimine. Iga võistlusala läbimisega sai parasjagu nalja ja ikka mõistatamist ka. Küll oli vaja maja ehitada ja siis jälle ühiselt suure hüppenööriga hüpata. Oli vaja suusutada ja tekiga palli püüda. Tore oli ka ühiselt klotsidest torni laduda ja erinevatest kujunditest nelinurka moodustada. Põnevust jagus lõpuni, sest aarete laeka leidmisele olid korraga väga lähedal kaks võistkonda. Kuid lõpuks õnnestus Priidul laegas leida ja sellega sai võistlusmäng lõppeda. Laeka sisuga mindi ühiselt puhkeruumi maiustama. Kuulsin palju kiidusõnu seiklusemängu kohta. Suur tänu kõigile, kes leidsid aega, et osaleda ja koostegemist nautida.

Järgmisel päeval koguneti taas ühiseks sündmuseks koolimajja. Sedapuhku toimus aulas pidulik jõululõuna. Hubane olemine, küünlad ja mõnus muusika tekitasid kohe saabudes hea tunde. Pidulikult riides ja naeratused näol koguneti laudadesse istuma. Headparemat nautides sai juttu ajada ja jõuluplaanidest rääkida. Väikest muusikalist vahepala pakkus Tartu Arsise kellade kooli noorte ansambel. See oli väga ilus ja meeleolukas kontsert, tundus, et meeldis kõigile. Jõululõuna lõpetuseks kogunesime seminariruumi, et nautida Merca (Merle Jäägri) etteaset. Merca rääkis oma õpingutest meie koolis ja päris palju ka oma elust ja perekonnast. Oli tore kuulamine ja kaasamõtlemine. Ja sellises mõnuses ning pidulikus meeleolus võisid pikad pühad peale hakata küll. Hea, kui on toredad ja hoolivad kolleegid. Hea, kui saab koos olla ja ühiselt aega veeta.

Meelike Kruusamäe, infospetsialist

Fotod: I. Kaeli

Marko ohtliku „happejärve“ ääres

Suusasõit direktori eestvedamisel

Priit aardelaekaga

Õnnelikud seiklusemängurid

Täienduskoolituse põnev elu ...

Alanud on uus põnev ja tõine aasta. Erinevalt tasemeõppest käib täienduskoolituse aasta kalendriaasta arvestuses ning jaguneb kaheks põhiperioodiks – kevad- ja sügisperioodiks.

Koolituse ladus toimumine tähendab tihti mitmekuulist ettevalmistust ning erinevaid tööetappe. Nii alustasime me käesoleva aasta koolitustega tegelikult juba eelmise aasta septembrist, mil valmistasime ette õppekavasid riiklikuks koolitustellimuseks (RKT kursused), mida rahastatakse Euroopa Sotsiaalfondi ja Eesti riigi vahenditest tegevuse „Täiskasvanuhariduse edendamine ja õppimisvõimaluste avardamine” raames ning on sihtgruppi kuulujatele tasuta.

Kui õppekavad on valmis ja kinnitatud, jätkub meie töö nende lisamisega veebilehtedele (nii kooli kodulehele kui ka töötukassa koolituskalendrisse). Tuleb tunnistada, et see on ka ainuke tüütu koht meie töös, kuna tänasel päeval paraku süsteemid ei ühildu ning kõik kanded mõlemasse andmebaasi tuleb teha manuaalselt ühe kande kaupa, raisates sellega ära suure hulga väärtuslikku aega. Järgmises etapis oleme logistikud, leppides koolitajatega kokku kursuse toimumise aegu ja pannes neid omavahel klappima nii kursuse siseselt kui ka kooli tasemeõppe tunniplaaniga. Samal ajal laekub juba iga päev kümnete kaupa registreeringuid tulevastele kursustele, mis tuleb kanda registreerimislehtedele. Samuti suhtleme õpivilistega täiendavate küsimuste korral, võtame ühendust õppegruppi mahtujate ja mittemahtujatega ning lähtuvalt kursuse sisust ja mahust valmistame ette igale kursuselasele õpimapid. Esimesed kursused on juba alanud ning meie tööring võtab üha hoogu. Lisaks oleme teinekord kui telefonikeskjaam – küsimused nii täienduskoolituse kursuste, tasemeõppe korralduse kui ka kõikvõimalike aiandusvaldkonda kuuluvate probleemide kohta.

Sügisel haridusministeeriumile esitatud 2020 RKT õppekavadest rahuldati 21 kursuse rahastus. Nendest seitse kuulub aianduse õppekavarühma, neli arvutikasutuse ja võrdselt kolm käsitöö ning põllumajanduse ja loomakasvatuse õppekavarühma. Ülejäänud kolm olid muudest õppekavarühmadest. RKT kursustest 16 on planeeritud kevadpe-

Vitspunutiste koolitus on juba 14.–15. veebruaril

rioodiks ja viis sügisperioodiks.

Lisaks riikliku koolitustellimuse kursustele toimub hulk kursusi ja koolitusi teiste rahastusallikate toel. Näiteks Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Ameti (PRIA) rahastusega, koolitustellimused asutustest, tasulised koolitused osaleja enda kulul jne.

Käesoleva aasta kevadperioodil toimub PRIA toel kaheksa taimekaitse alus- ja täienduskoolitust, mis on suunatud Lõuna-Eesti põllumeestele ja toimuvad neljas maakonnas: Võru-, Valga-, Põlva- ja Tartumaal.

Hetkeseisuga oleme kevadperioodi planeerinud ka 13 tasuta kursust, kuid nendele tuleb kindlasti lisa. Lisanduvaid sügisperioodi kursusi hakkame ette valmistama hiljemalt mais.

Populaarsemad koolitused on taimekaitse, mustikakasvatuse, viljapuude lõikamine ning mitmesugused floristika ja käsitöö kursused, mis täituvad üsna kiiresti. Ideid uute kursuste jaoks ammutame elust enesest – kursuslaste tagasiside paljastab mitmed kitsaskohad ja puudujäägid koolitusteemade osas. Kaasaja nõudlusest lähtuvalt oleme ellu kutsunud ka mitmeid päris uusi huvitavaid kursusi, nt toitlustamise valdkonnast täistaimse toidu koolitus, nõuetekohane toitlustamine lasteasutustes, menüüde koostamine koos hinnakujundusega, metsapuutaimede kasvatamine, magnooliad – uued lem-

mikud koduaias ja linnahaljastuses jne.

Kursuste, mille aluseks ei ole meie kooli erialade õppekavad, läbiviijaks tuleb üldjuhul otsida spetsialist või praktik väljastpoolt meie kooli juba enne õppekava koostamist. Vahel kujuneb see otsingute retk üsna pikaks, sest hoolime nii kursuse sisu kui ka õppijale pakutava kogemuse kvaliteedist. Ja mis seal salata, ega kõiki soovetähtahtlikke saagi me kohe teoks teha just sobiva kursuse läbiviija puudumise tõttu.

Reaalselt toimuvad kursused on vaid meie töö n-ö jäämäe kaunis sillerdav tipp!

Kui sinulgi, hea lugeja, on idee või soov oma panuseks kursuste läbiviimiseks, siis palun anna meile sellest teada. Koostöös suudame enam kui üksi!

Täienduskoolituse töö põhineb koostööl. Hea koostöö aluseks on üksteise mõistmine, hea ja pidev suhtlemine ning ühised eesmärgid. Meil tuleb koostööd teha nii meie kooli õpetajatega kui ka oma ala spetsialistidega väljastpoolt meie maja. Meil on vedanud, et nad kõik on olnud asised ja toredad, kellega on olnud sujuv ja hea koostöö. Oleme tänulikud nii meie õppekorralduse spetsialist Evele kui ka meie õpetajatele mõistva suhtumise ja hea koostöö eest!

**Eda Gross ja Elina Oeselt,
täienduskoolituste korraldajad**

Täpsema ülevaate täienduskoolitustest saab meie kooli kodulehelt:

<https://www.aianduskool.ee/taienduskoolitus/>
<https://www.aianduskool.ee/ulevaade-kursustest/>

Sordikollektsionäär Raimu Aas (01.09.1934–02.01.2020)

Läänemaal Saunja külas, eemal teistest asub Haava talu. Lähim naaber on vaateulatusest kaugemale jääv Silma kaitsealal asuv õpikoda. Juba enne laulvat revolutsiooni ostis Käsma kandist pärit inseneriharidusega ja tarbijate koöperatiivi süsteemis töötav Raimu Aas selle talu oma suvekoduks. Lapsepõlve meenutav meri ei tohtinud tema hinnangul suvekodust kaugemale jääda. Haava talu pole küll mererannas, kuid siinseist tiikidest pääseb mööda veeteed läbi Riimi mere ja Saunja lahe Väinamerre. Kohta valides olid määravad kaks tingimust: naabreid häirimata pidi saama püksata supelda ja süüa piiramatult oma aia ploome isegi pärast karmi pakast. Lapsena oli ta sellest ilma jäänud. Läänemaa pehme kliima ja sajand varem läheduses tegutsenud pomoloog Jaan Spuhl-Rotalia kogemused andsid lootust, et ka külmaskartlikumad puuviljasordid siinset talve taluvad.

1980. aastatel alustas Raimu ploomisortide kogumisega. Hiljem lisandusid teised viljapuud ja viinapuud. Aprikoo- sid ja virsikudki on tema aias olemas.

Sortide arvult ületab Raimu rajatud kollektsioon tuntud eelkäija oma. Kui Spuhl-Rotalia puhul mainitakse 500 sorti, siis Haava talus on katsetatud ligi 900 sorti, sealhulgas 250 viinamarja- sorti. Siinne kliima on viimastele väga soodne. Lahtedes sulav jää pidurdab pungade puhkemist ja vähendab nii kevadist öökülmaohtu. Mere lähedus tagab aga pika sooja sügise ning taime- de valmistumise talveks.

Sajandivahetusel algas Raimu viinapuude huvi. See sidus teda meie kooliga, kus alustasime samal ajal viinamarja- kasvatuse õppepäevadega. Raimu võttis neist algul osa õppijana, ent pea- gi jagas teistele oma kogemusi ja tõi kaasa maitsmiseks omatehtud veine. Tema pudelisildid on pilkupüüdnud ja varustatud viguriliste õpetussõnadega. Raimust sai 2016. aastal rajatud Eesti Viinamarjakasvatajate ja Veinivalmista- jate Liidu asutajaliige, kes oma koge- musi lahkelt hiljem alustanutele jagas.

Tervise halvenemine ei vähendanud Raimu aiandusindu. Viimasel sügisel võisime Haava talu sordikollektsioonis

näha uuendatud vastupidavaid taime- silte. Soovijatele jagas peremees nime- kirju sortidest, millised tema aias pare- mini edenevad. Rõõmu tegid talle küla- lised ja see, kui Haava aeda kasutasid tudengid oma õpingutes. 2012. aasta suvel korraldas Raimu oma aia mitme- külgse tutvustuse meiegi kooli töötaja- tele. Siis oli Raimu koos abikaasaga juba alustanud dendropargi rajamist, mida Urmas Roht koos minuga sügisel uudistamas käis.

Äsja lõppenud aasta teeleesinemistes sõitis 85-aastaseks saanud mees oma aias elektrilise sõidukiga, oktoobri lõ- pus võttis aga üksi ette kahepäevase autosõidu pistokste vahetamiseks Lõu- na-Eesti viinamarjakasvatajatega. Kuid palju plaane jäi siiski ellu viimata me- hel, kes elas Martin Lutherile omista- tud põhimõttel: „Kui ka teaksin, et homme on maailma lõpp, istutaksin täna veel õunapuu.“

Jaan Kivistik

Raimu Aas tutvustab külalistele oma parki

Sõbrapäevanädal

Esmaspäeval 10. veebruaril
Armastusluuletuste konkurss

Teisipäeval 11. veebruaril
Trühlite valmistamise töötuba

Kolmapäeval 12. veebruaril
*Lillede ostmise võimalus, sõbrapäevakaartide saatmine
Aianduskooli sõbrapäevapidu*

Neljapäeval 13. veebruaril
Muusikalised vahetunnid, Räpina Ühisgümnaasiumi sõbrapäevapidu

Reedel 14. veebruaril
*Vahetundides loetakse ette konkursile esitatud luuletused
Sõbrapäevapidu klubis Võhandu (18+)*

Täpsem info veebruaris! Jälgi reklaami!

UNUSTAMATU ÕHTU
12. VEEBRUARIL
Aianduskooli armupesas
Kell 19.00
Riiete värvus:
PUNANE või ROOSA
Külalisesinejad
Eestist ja
välismaalt
Armudisko
Fotonurk
Kaasa võtta oma kruus
Tuled üksi,
lahkud
kaksi!

**TRÜHLITE
VALMISTAMISE
ÕPITUBA**
11. veebruaril kell 16.00
seminariruumis (334)
MUUDAME SÕBRAPÄEVA MAGUSAKS JA
MEISTERDAME KOOS JUHENDAJAGA
TRÜHVLID
OSALEMINE TASUTA!
Õpitoas saad osaleda, kui oled end registreerinud
hiljemalt 7. veebruariks, selleks kirjuta
meelike.kruusamae@aianduskool.ee

Aeg & Vaim
TEMPUS & SPIRITUS

Suur tänu kõigile, kes lehenumbri
ilmumisele kaasa aitasid.

Ajaleht ootab kaastöid kulli.nommistu@aianduskool.ee

Väljaandja Räpina Aianduskool, Aianduse 6, Räpina 64505

Toimetajad Külli Nõmmistu, Liisi Kont Küljendaja Valdur Truija

Jaanuarikuu nali

Talv. Kooserdab karu mööda metsa. Rapsib põõsaid, loobib
oksi, murrab puid. Astub hundile saba peale.

Hunt: "Lolliks oled läinud või, mida sa laamendad siin keset
talve! Lolliks läksid või?"

Karu: "Ei! Ma jõin septembris kohvi."